

פרוטוקול ישיבת ועדת הנהלה וכספים 1/17

תאריך: 11.1.17

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול מס' 7/16 מיום 06.12.16.
2. הצגת התהליך לבחינת אפשרות לכניסה לעבודה עם החברה למתנ"סים – מציגה סיוון גולדמן, מנהלת המרכזים הקהילתיים.
3. שונות.

משתתפים מקרב חברי הועדה	חסרים מקרב חברי הועדה	נוכחים שאינם מקרב חברי הועדה
עובד נור – ראש המועצה	דודי בונפיל - אדירים	ענת מור – מנהלת אסטרטגיה וארגון
הישאם זועבי – טיבה	לאה נהוראי- בית אלפא	אייל פייגנבאום – מבקר המועצה
אגמון ישי- חפציבה	אסף ורדי- רם און	סיוון גולדמן – מנהלת המרכזים הקהילתיים
שחר תמיר- בית השיטה	לירון רותם- כפר יחזקאל	עו"ד אילן מירון – יועץ משפטי
פליקס דה פז- ניר יפה	ארמנד עמוס- דבורה	עשהאל מור – חבר מליאה יזרעאל
עבדל סלאם זועבי – נעורה	ליאור שמש- חבר	אתי אטש - תל יוסף
צבי שחר – תל יוסף	יונה אפרים- מגן שאול	רונית סבג – מזכירת לשכה
מוחמד זועבי – נעורה	מאיר ביטון- מלאה	
עומר רימשון- מולדת	ערן יעקב- פרזון	
	יצחק צפדיה- עין חרוד איחוד	

	עבדל סלאם עומרי- סנדלה	
	זועבי עבדל רחמן- טמרה	

סיכום הדברים :

החלטות	תמצית הדברים	הנושא לסדר היום
	<p>בעד – 9 נגד – אין נמנע – אין</p> <p>החלטה : וועדת הנהלה וכספים מאשרת פרוטוקול וועדת הנהלה וכספים מס' 7/16, מיום 06.12.16.</p>	<p>סעיף 1 לסדר היום: אישור פרוטוקול מס' 7/16 מיום 06.12.16</p>
	<p>סיוון גולדמן, מנהלת המרכזים הקהילתיים : <i>הקדמה:</i></p> <p>בשנה האחרונה אנחנו נמצאים בקשר עם החברה למתנ"סים לבחינה הדדית האם אנחנו מעוניינים לחבור ולחזור לפעול בארגון המשותף .</p> <p>מיוני ועד נובמבר התקיימו פגישות עם ראש המועצה וצוות המועצה, יחד עם נציגי החברה למתנ"סים, מנכ"ל החברה ומנהל מחוז צפון, כאשר הם הציגו לנו איך החברה למתנ"סים עובדת בתוך היישובים.</p> <p>בהמשך בנינו צוות שהוקם מנציגי מליאה ונציגי ציבור מכל המגזרים, וביחד עם הצוות קבענו את תהליך הבחינה.</p> <p>בפגישות הוצג לצוות מה זה החברה למתנ"סים, מה זה להיכנס לתוך יישוב, אני הצגתי מה קיים היום במרכזים הקהילתיים גלבע, הצוות נפגש עם שתי מנהלות של מתנ"סים באזור, עמק המעיינות וכפר תבור, שלפני הפגישה איתם יצרנו רשימה של חוזקות ואתגרים שלנו כמרכזים קהילתיים היום, ובאנו עם זה לשיח עם המנהלות.</p> <p>לאחר כל הלמידה, נפגשנו שוב לגיבוש המלצות עם הצוות וגם הזמנו אותם לפה היום להציג בפניכם את ההמלצות.</p> <p>החזון שלנו - שואפים לבנות לילדים לבני נוער צעירים ומבוגרים בכל יישובי המועצה, פלטפורמה לפעילות שתקדם גם פעילות ערכית ביחד עם היכולת להתנסות במגוון תחומים. המטרה שלנו לבנות בכל יישוב מסגרת לתכנית פעילות בנושא שיותאם לאותו היישוב. מה שנכון בנעורה לא יהיה נכון בטייבה. כל יישוב הוא ישוב בפני עצמו, ונמצא בנקודה אחרת מבחינה קהילתית. בונים עם כל יישוב את היכולת שלו להתקדם ולבנות מערך של פעילות שנותן את המענה כולו.</p> <p>סיוון מציגה בפני חברי הנהלה את כל פעילויות המרכזים הקהילתיים בגלבע.</p> <p>מציגה רשימת חוזקות ואתגרים, שנגזר מכל הפעילויות שלנו, תוך בחינת העובדים, הצוותים שמטרתו לבחון אם ואיך אנחנו רוצים לחבור לפעילות עם החברה למתנ"סים.</p> <p>ברמת החוזקות אני יגיד, שהצוות שהיום עובד בתוך המרכזים הקהילתיים הוא הון אנושי מדהים שעובד מתוך תחושת שליחות ואהבה לתפקיד ורצון לקדם למרות הקשיים</p>	<p>סעיף 2 לסדר היום: הצגת התהליך לבחינת אפשרות לכניסה לעבודה עם החברה למתנ"סים – מציגה סיוון גולדמן, מנהלת המרכזים הקהילתיים.</p>

והמכשולים.

דבר נוסף שחושבת שמאוד חזק אצלנו, זה היכולת לסייע נקודתית ליישוב, בצורך שמעלה אותו היישוב.

כפי שאתם יודעים, אין צרכים זהים בכל ישוב, וכל אחד בא ואומר לי יותר חשוב לי ספורט, או יש לי בעיה עם שכבת גיל מסוימת, ולנו כמערכת היום יש את היכולת להיות גמישים, יכולת לאפשר.

יש תודעת שירות גבוהה בתוך המערכת, יש יכולת לעבוד מערכתית מול היישובים, לא רק לבוא עם פתרון אחד, לא כל מחלקה באה בנפרד ליישוב ואומרת אני רק את זה...זוהי תפנו למישהו אחר, יש לנו היכולת כאגף לבוא ולהציע את כל התחומים ולבנות נכון מערכתית נכון בתוך היישוב.

עבדל סאלם זועבי:

מאוד ריגש אותי מה שהוצג פה. בייחוד לגילאי א' עד ו'.

חושב שבכל יישוב צריך רכז שירכז את כל הפעילויות האלה, בגילאי חטיבת ביניים ועד יב', זה דבר מאוד חיוני וטוב לשמור על האוכלוסייה הזאת. אין להם מה לעשות ותמיד ימצאו משהו לקלקל ולהרוס, צריך לדאוג לשכבת גיל הזו.

סיון גולדמן:

דבר נוסף שאנחנו מזהים אצלנו זה שיוויון הזדמנויות להתנסות, התפתחות וצמיחה, זאת אומרת אין משהו שהוא לא פתוח לכולם, אין פעילות שהיא חסומה בפני איזה חלק באוכלוסייה, אנחנו מאוד משתדלים לקדם את הקיום המשותף בגלבו, בפעילויות השונות.

עוד חוזקה שיש לנו כיום ולא היה לנו בעבר, הוא שיש לנו מודל עבודה, שהכונן שלנו הוא ברור המשימה ברורה, ומבינים לאן אנו צועדים ובאמת הרצון שלנו להטמיע את מודל העבודה בכל המחלקות.

עוד דבר, הצלחנו לייצר מאגר של שותפים לדרך בכל היישובים בתחומים השונים. היום אני יודעת לפנות בכל ישוב וישוב עם זה בתחום הספורט, נוער, מרכזי למידה, שזה מאוד מאוד חשוב כדי שנוכל להצליח. חייבים את השיתוף פעולה של היישובים לקידום הדברים.

ומצד שני, יש לנו המון המון אתגרים:

המועצה שלנו מאוד מפוזרת גאוגרפית, ולא מקושרים בתחבורה הציבורית, לנוער אין היום איך להגיע בין היישובים אלא אם כן זה בהסעה שלנו או הסעות שמזמינים מקבלנים חיצונים. וזה מאוד מאתגר.

אתגר נוסף, לשנות את הרגלי הצריכה של החינוך הבלתי פורמאלי. להעלות את המודעות של ההורים והשותפים בתוך היישובים לבוא ולצרוך את השירות הזה שלא לומר לשלם עליו. הרבה פעמים היישובים פונים אלינו באופן חד צדדי ורוצים שנעשה רק למענם, או המטרות לא משותפות והכיוון לא משותף, עובדים על זה ומקיימים שיח שוב ושוב.

יש לנו קושי גדול במתקנים, מצוקה אמיתית באולמות ספורט. יש לנו הרבה יותר פעילות מהיכולת להכיל את הקבוצות והפעילויות ואז אנחנו מוצאים את עצמנו עושים אימונים בשעות לא אופטימליות.

היינו רוצים להגיע עם כל המידע הזה עד אחרון התושבים שלא יגידו לא ידענו לא שמענו.

יש לנו רצון לגבש את הקהילה האזורית, יש אתגר של ניידות ולעשות ביחד יותר דברים.

העלאת אחוזי הגבייה, יש פעילויות יותר יקרות ויש פחות, יש לנו קושי להגיד לילדים אל תבואו.

יש הורים שנראה להם נורא טבעי שאם מדובר בפעילות של המועצה זה בסדר לשלוח את הילדים ללא תשלום.

הגדלת הכנסות, מציאת תקציבים חיצוניים וגם הוספת משתתפים.

היינו רוצים להרחיב את "קהל הצרכנים" שלנו וגם להתפרס על יותר פעילויות, חסר פעילויות למבוגרים וגם צעירים ומשפחות.

יש המון פעילויות בתחומי הספורט, שמים לעצמנו אתגר לפתח יותר פעילויות בתחומי הדעת והמוזיקה.

קידום ספורט נשים, רוצים לפתח עוד תחומים.

הטמעת מודל חמשת העוגנים בכל היישובים.

השתתפות היישובים והתושבים בפעילויות המועצתיות, מפיקים ארועים מאוד גדולים שהציבור הישראלי צורך אותם ומגיע אליהם, צעדת הגלבוע, פסטיבל כדורים פורחים וכד', ופחות מרגישים את נוכחות תושבי הגלבוע באירועים אלה, היינו רוצים לראות יותר את התושבים בפעילויות האלה.

מעונות היום, היום תקציבית מעונות היום שהמועצה מנהלת יושבים תקציבים בתוך המרכזים הקהילתיים, אתגר ניהולי, חינוכית פדגוגית שייכים לחינוך, ארגונית כספית שייכים למרכזים, אתגר שצריכים לפרוץ אותו.

אתגר תחזוקה שוטפת של המתקנים – המון מתקנים שצריך לשדרג, לשפץ ולהחזיק, משהו שהוא לא פשוט.

שחר תמיר:

האם המפגשים עם חברה מג'נין, האם קיים בתוך המועצה, ערבים יהודים תחת אחריותך?

סיון גולדמן:

הזכרתי מקודם שמשדלים לעשות פעילויות משותפות לכולם, כמו בית ספר לכדורגל, אחרי שגילינו שילדי היישובים לא יודעים איפה נמצאים היישובים האחרים, התחלנו להכניס פעילויות שהם משתפות אוכלוסיות, בסוכות עשינו טיול אופניים שנקרא "נוער גלובע סובב תענך" שמקווה שנהפוך למסורת, עבר בכל יישובי התענך כדי שהילדים יכירו את היישובים האחד של האחר. הנושא נמצא בתוך החזון החינוכי, לשתף אוכלוסיות.

שחר תמיר :

אחד הדברים החשובים בעיני זה ההמשכיות, אם ילדי א' נפגשים עם ילדי א' מבית ספר אחר, כל פעם במקום אחר, אז הם גדלים עם זה, חשוב ליצור את החיבור, לדעתי לשם צריך לשאוף.

סיון גולדמן:

לגמרי שואפים לשם.

ראש המועצה:

אשלים ואומר, שסיון אחראית על תחום החינוך הבלתי פורמאלי, אני מאמין שיש מה לעסוק בנושא הזה בתחום הבלתי פורמאלי, אבל דווקא ההצהרה הארגונית צריכה לקרות בחינוך הפורמאלי. בתוך המערכת היום עושים הרבה פעילויות שמחזקות את פעילות ההיכרות בין היישובים, קיבוצים ומושבים, ערבים ויהודים, בהחלט קורה יותר בשנה האחרונה.

שחר תמיר :

בגלל שאנחנו די מנותקים מהחינוך הבלתי פורמאלי של המועצה בגלל בית ספר רימון, האם יש אפשרות להתחיל לעשות חיבור?

סיון גולדמן:

התשובה היא כן.

ראש המועצה:

גם הבעיה הזאת תיפתר בקרוב, בעוד שנה יקום בית הספר בבית אלפא ותלמידי המועצה לא יילמדו יותר בבית ספר רימון.

סיון גולדמן:

עוד פעילות חדשה שהתחלנו בגני הילדים שנקראת "ביחד בגלובע", כל גני הילדים של המועצה מעורבים בתכנית הזו, וזה ביקורים הדדיים ופעילות במשכן לאומנות של הגנים השונים ברחבי המועצה.

שחר תמיר :

צריך לדאוג שיהיה לזה המשכיות בבית ספר ולא רק בגנים.

סיון גולדמן:

צודק. לכן אנחנו בונים היום תכנית בנושא. לקחתי את הערתך לגבי הבית ספר להעמיק את זה בחינוך הבלתי פורמאלי.

עומר רימשון:

מצגת יפה מאוד אבל רציתי להתייחס לשקף האחרון שהוצג, החוזקות והאתגרים, חושב שהאתגר הכי גדול שיש הוא להוריד את כמות האתגרים . השאלה אם אנחנו בנקודת התחלה או באמצע הדרך? הארגון הזה פועל ומתקיים , כמו שאמרו פה, ההנגשה לוקה בחסר, יש פה מתקנים חסרים, זה לא דבר שנולד היום...נושא הגביה, לא מהיום... האתגרים פה נראים מאוד אמיתיים. אני רואה פה באתגרים, אתגרים שלהערכתי פשוט לא טופלו נכון בעבר. יכול להיות שיטופלו נכון בעתיד, צריך לשים דגש על האתגרים האלה ולא לשים אותם רק על הדף, אלא באמת ללכת לעשות גבייה, באמת להנגיש לאנשים.. הרבה זמן אני שומע שמדברים על המתקנים האלה, להשיג כספים ממפעל הפיס, מדברים על זה כמה שנים, בפועל מגיעים למצב שוב שאין מספיק מתקנים להכיל את הפעילות. בנוסף, אנחנו יושבים פה בישיבת הנהלה וכספים, מה מאזן הכספים? איך זה מתקיים? ממה זה מתקיים? וכמה זה מעמיס על המועצה? מגדיל, מקטין את הגרעון, חסר לי אינפורמציה בנושא הזה.

ענת מור :

חושבת שאנחנו מסכימים שיש פה אתגרים וצריך להתמודד איתם והדברים נמצאים בעבודה, זה לא שהעלנו על הדף שיישארו שם. ללא ספק רובם מלווים את המועצה ואת הפעילות של המתנ"ס הרבה שנים, אנחנו יכולים לקחת אחריות מהרגע שאנחנו נכנסים לתמונה וגם אז להיות מספיק ישרים עם עצמנו ולהודות שחלק ניכר מהאתגרים האלה הם תהליכים. זה לא משהו שאתה בא ביום אחד ומשנה, לייצר הרגלי צריכה של פעילות חברתית בקרב ילדים ובני נוער ביישובים זה תהליך, יש ישובים שמשתפים פעולה יש יישובים שפחות, ולא עושים דברים בכוח. לא כופים על האנשים, צריך לייצר את הרצון הטוב והשיתוף פעולה תוך התאמת הפעילות לקהילה

המסוימת וליכולת שלה להכיל את הפעילות.

דבר נוסף לגבי המתקנים, כמו שאתה אומר ששומעים על זה הרבה זמן, אני חושבת שבהתנסות המאוד קצרה אני יכולה להעיד על עצמי, אני לא זוכרת הרבה דלתות שלא דפקנו עליהם בשנה וחצי האחרונות, בניסיון לגרום לאנשים להקשיב ולהבין, וכשמדינת ישראל מחליטה שמגיע מתקן אחד תוספת לרשות בשנה, כשהיא אומרת את זה בעפולה ובונה היכל ספורט ענק, זה לא דומה בלהחליט לתת מתקן אחד של ספורט במועצה כי איפה תשים אותו? אתה צריך בכל היישובים מתקני ספורט והצרכים הם פי כמה גדולים מאשר בעיר. אבל לכאורה אתה קטן בכמות התושבים ואתה לא מצדיק את זה. השפות הם שונות לגמרי בין הצרכים שלנו לבין מה שהמדינה יודעת לעשות. אין גם שום התייחסות לתקציב על התחזוקה השוטפת של המתקנים, אי אפשר להעמיס הכל על ההורים כי אז עשינו בדיוק הפוך מלהנגיש את החוגים, הרחקנו את ההורים ואת הסיכויים שהילדים ישתתפו בפעילויות מאחר והמחירים יהיו מאוד גבוהים. כל המתקנים פעילים כל הזמן לכן גם השחיקה שלהם כל כך גבוהה. האתגרים מאוד משמעותיים, זה לא שלא מתמודדים איתם אבל זה לוקח זמן.

ראש המועצה :

כל שנה בונים ומשלימים מתקנים. האתגר הגדול של המתקנים הוא לא בהקמה, כי לאגם משאבים להקמה זה החלק הקל, תחכה שנה שנתיים ותקבל, הבעיה היא הטיפול השוטף במתקנים האלה. בעיה נוספת שקיימת, בעבר היו יישובים שלא היו פונים למועצה לבניית מתקני ציבור, היישוב היה מקים בעצמו, בשנים האחרונות הצטרפו למעלה מ-15 יישובים להיות יישובים שפונים למועצה שתעשה להם, והם לא היו כאלה בעבר. נכון להיום **כל** היישובים פונים למועצה ומבקשים מאיתנו מהסיבות הנכונות שתטפל במתקני הציבור גם באלה שהם עצמם הקימו. התחזוקה חסרת פרופורציות ליכולות שלנו ולתקציב שלנו. האתגר הזה של מתקנים זה משהו שבמועצות האזוריות קיים פי אלף, וזה משהו שגם תמיד יישאר.

רוב הנושאים האחרים חייב לציין שלא צריכים לסיים איתם, הנגשה ליישובים תמיד יהיה אותו, תמיד יישאר כאתגר, כי תמיד נשאף להנגיש אותו יותר ליישובים שלנו. הנושא של המרחב מאוד אקוטי וגורם לאתגרים שתמיד יישארו על הפרק. לגבי המצב הכספי, המרכזים הקהילתיים השתנה מאוד בשנה האחרונה. עשינו שינוי מהותי בדרך שבה המועצה מסתייעת ומסייעת למרכזים הקהילתיים, בכך שהוצאנו את כל פעילות הספורט המקצועית שהמתנ"ס שימש בה רק צינור, המועצה הייתה מעבירה כסף למתנ"ס והמתנ"ס היה משלם למי שצריך, החזרנו את זה למועצה, כי זה היה חלק מהדברים שמכניס את המתנ"ס לגרעון.

בנוסף, העברנו עובדי חינוך רבים מהמתנ"ס למועצה ובכך הגדלנו את תקציב המועצה בהוצאות שלהם, ועשינו פעולות נוספות, שבסופו של דבר "הרזנו" מאוד את התקציב של

המתנ"ס כדי שיישקף יותר את הפעילות האמיתית שעושה המתנ"ס, וגם צמצמנו בתמיכה של המועצה כחלק מתכנית ההתייעלות.
המתנ"ס נכון לדצמבר 2015 היה בגרעון מצטבר של 15 מיליון ₪. ואני מאמין שבשנת 2016 עדיין יגרור גרעון, חלק מהרצון שלנו לשתף פעולה עם המתנס"ים זה טיפול פיננסי נכון. מאמינים שנוכל לעשות את זה טוב יותר עם אנשי מקצוע שמגיעים מהתחום הזה שמביאים איתם גם תועלות ממשרד החינוך.

צבי שחר:

הצגתכם דבר חיובי ובצורה מאוד יפה. היתרון של המבנה החדש מול המבנה הישן. כשמציגים את הדבר צריך להסביר את היתרון, ולתת גם ביטוי במספרים.

עשהאל מור:

יש בעיה של ביסוס מחדש של אמון הדברים, גם חברים בצוות העלו את זה, זה משהו שלוקח זמן.
גם לגבי ההשלמה של פערים, בדברים ובצורה כמו שנעשתה עד עכשיו היא בעייתית, כל הדברים האלה זה בעצם היה הגורם לפעולה לראות אם חוזרים להתחלה בעצם. לכן זה הייתה הסיבה לראות אם אנחנו יכולים לעשות את זה יותר טוב. מאוד מורכב ומאוד מאוד גדול.

סיון גולדמן:

הפניה ההדדית לחברה למתנסים הייתה מתוך כמה מציאויות.
אין ספק שיש פה עניין עם גרעון תקציבי של המתנ"ס שנגרר לאורך שנים, ובסופו של דבר הוא תוצר של המון דברים שקרו בתוך המועצה, החלטות, העברות של סעיפים לתוך המתנ"ס.
פעם אחת אנחנו רוצים לבחון איך הם יכולים לעזור לנו לנהל את הדברים יותר נכון, כספית וכלכלית, ופעם שניה היום החברה למתנסים עברה איזה שינוי במדינה ומשמשת כזרוע ביצועית של הממשלה (פטורים ממכרז), והרבה מאוד תכניות ופרויקטים שעוברות רק דרך רשויות שעובדות עם החברה למתנסים וזאת עוד נקודה שאני שמה אותה שכולנו נדע אותה. בסופו של דבר בכל התהליך הארוך הזה של הכמה חודשים ניסיון שלנו להכיר באמת את מה שקורה בתוך החברה למתנסים אני יכולה להגיד שאני מבינה שהם מאוד מאוד חזקים בו, זה לתת מעטפת ארגונית. מדובר בארגון מאוד מסודר שיודע ללוות את היישובים בצורה של הכשרות וליווי מסודר, בינוי קהילה
וזה מתאים לחלק מהצרכים שלנו שהעלנו פה מקודם.
ולהם יש את הכוחות והידע המקצועי לעשות את זה.
בתחילת הדבר, כל הזמן חיפשתי את ה"ערך המוסף" והתכניות שהם יביאו, ומה יהיה שונה, בסופו של דבר המסקנה גם בתוך הצוות היא, שהם לא יודעים לייצר לנו פעילות או להתוות לנו את המדיניות, התוויית הדרך והפעילויות בסופו של דבר נשארת אצלנו, החברה יודעת לתת לנו מעטפת מאוד מקצועית גם ברמה הקהילתית וגם התקציבית.

את הרוח כל יישוב עושה על פי הכיוון שלנו והדרך שלו. אותי זה מאוד מרגיע.
הדרך שלנו עוד ארוכה, לא הכל וורוד ולא הכל מוצלח, וברגע שהבנו שהחברה לא באה להתוות לנו מדיניות או להדביק לנו תכניות שלא מתאימות לנו, אלא באמת ללוות אותנו ולהשתמש בפלטפורמות שלהם לאפשר לנו להתקדם עם מה שיצרנו זה כן פתח את האופציה בעיני לחשוב על זה בחיוב.
לשאלת חברי המליאה, אין עלות לחברה למתנסים ואף הם אלה שממנים את שכר מנהל/ת המתנ"ס.

ראש המועצה:

החברה למתנסים זה גוף מקצועי שמפעיל כ-180 מתנסים, הם הגוף הכי מקצועי שאני מכיר בתחום החינוך הבלתי פורמאלי, הם מתמקצים מאוד בכל מה שקשור לעולם ההכשרה של הצוותים, בתחום הפיתוח של התכניות, חברה וותיקה ומנוסה, שהם היום אנשי המקצוע הטובים ביותר שיש בארץ בתחום הזה.
חברה שיודעת והוכיחה שיכולה להיות פלטפורמה כמעט בכל סוגי הרשויות הקיימות, היא יודעת לזהות את הצרכים, יש לה אג'נדה של פיתוח הקהילות. ובהחלט עומד בהלימה עם תפיסת העולם שלנו, שזה לצאת ולחזק את הקהילות של היישובים ולעסוק בנושא הקהילתי ביישובים, ובנוסף יודע להביא משאבים נוספים ולעבוד מול המדינה במקומות שאנחנו קצת יותר חלשים.
אז כל הדברים האלה ביחד הם לא באים לקבוע לא את הסדר יום ולא את האג'נדה שלנו, הם באים לקחת את הסדר יום והאג'נדה שלנו, לשים אותה על פלטפורמה מקצועית נכונה ולסייע לנו בתחום הזה להיות מקצוענים יותר, יעילים יותר, תוך פיקוח הדוק יותר בהתנהלות הכספית, ופעם שנייה למנף את הרצונות שלנו לביצוע טוב יותר ומיטבי בכל הקשור למתן שירותים.
מקווים שנלך ונשתפר.

נקודות "החולשה" לכאורה, שראש הרשות יהיה יותר "מוגבל" לעסוק במינויים פוליטיים. זאת אומרת שאם היום ראש הרשות מוסיף וממנה כ"א ומשתמש במתנ"ס כצינור, לא יוכל לעשות את זה. מאחר והמתנ"ס נחשב לגוף שהוא הרבה פחות מפקח מהמועצה, יכול לשמש את ראש הרשות לדברים מאוד יעילים ברמה הפוליטית כזאת או אחרת ולא נדרש לאכיפה כמו שמדינת ישראל דורשת בגופי הסמך של מועצה.

אני חושב שהחולשה הזאת היא יתרון לתושבים .
אין שום תשלום שהגלבוע משלם לחברה למתנסים .
הם חברה ממשלתית ויודעים להביא תקציבים שאנחנו לא יודעים.

עשאהל מור:

החברה למתנסים מממנים את שכר מנהל המתנ"ס ואחד הדברים שזה מונע ממך זה למנות אתם מישהו שאתה רוצה כי אתה חפץ בעיקרו. יש להם תנאים מסוימים.

השווי שלהם הוא אמיתי, שהם מכניסים תוכנת מחשב שהיום בעצם אנחנו מחזיקים אותה, זה מוריד את ההוצאה על הפריט הזה של המחשוב, שהם מוציאים עובדים להכשרות והשתלמויות, אנחנו גם עושים את זה היום, רק שלנו זה עולה ומחר לטובת העניין זה לא יעלה לנו.

היכולת שלהם להביא תקציבים ומשאבים שלנו אין, כי המדינה מעדיפה בסופו של דבר לעבוד מול גופים גדולים ולא לעבוד עם כל יישוב בנפרד. והמדינה מעדיפה להתעסק ככלל עם גוף שהיא יודעת שהוא יודע לפקח.

אתי אטש:

מצטרפת לחוזקות, חשוב לי לדבר דווקא על התהליך שנעשה פה. הייתי שותפה לתהליך, ולא ראיתי בעבר עוד תהליך דומה שנעשה בחשיבה יחד אם תושבי הגלבע.

סיוון בנתה כאן תהליך שנפגשנו עם מנהל החברה למתנסים, עם מנהלות מעמק המעינות, מכפר תבור והייתה כאן למידה סביב השולחן, הגענו 5-6 פעמים, שאלנו את כל השאלות הקשות, בדקנו אם זה לא ייפגע בחלק מהיישובים, אם זה לא יתעדף מישהו אחד ויזניח מישהו אחר, שאלנו מה יקרה אחרת מהיום, הכל נעשה סביב השולחן בדיונים רציניים ומעמיקים.

הצלחנו גם לעלות מה התועלת שלי לבית שלי, מה אני אקבל, הסתכלנו על הגלבע כמועצה, תהליך חדש שאני חווה אותו כאן והתוצאות שלו מדברות בעד עצמם. סביב השולחן הייתה הסכמה פה אחד, שאנחנו רוצים דווקא שהחברה למתנסים תהיה כאן כי זה "מפריע" לראש הרשות לעשות מינוי פוליטי כזה או אחר, ננקה את המקום הזה וניתן הזדמנות חדשה. יש בזה הרבה יותר יתרונות מהמצב הקיים היום וזה פותח בפנינו הרבה דלתות ואפשרויות.

ראש המועצה:

המשך התהליך הוא כזה, דירקטוריון העמותה כיום אמור לקבל החלטה שהוא מאמץ את התקנון החדש בכדי להפוך לתאגיד מעין עירוני, ובתקנון החדש לחברה למתנסים יש נציגות של 20% בדירקטוריון, זאת אומרת הרוב המוחלט נשאר בידי המועצה והנהלת המועצה, והם לא מנסים להשתלט על הסדר יום והאג'נדה הם רק רוצים שהדברים באמת יהיו בצורה מפוקחת ומבוקרת וברגע שהמליאה מאשרת והעמותה תקבל על עצמה את התקנון ייחתם הסכם שבעצם מקים את האיגוד המשותף הזה. אין התחייבות לשום דבר.

אנחנו נלמד את החוזה, בונים תהליך אל מול משרד הפנים, מאחר ואנחנו נמצאים בתכנית התייעלות והחברה למתנסים זה חברה ממשלתית, יהיה הסכם משולש שיהיה שותף בו גם משרד הפנים.

יש לנו עוד מספר פעולות שאנחנו נדרשים מהחברה למתנסים, כמו דו"ח על המבנים, הצגת

<p>דוחות כספיים, צריכים לייצר בטחונות עבור החברה למתנסים שהגרעון לא ייפול עליהם והמועצה לוקחת אחריות עליו. נחזיר כמובן למליאה לפני סוף התהליך. מקווים לסיים את התהליך בין מרץ ליוני. מודה לכל צוות החשיבה.</p>	
<p>הדרדרות סלעים מהגלבוץ וסכנת היישובים למרגלותיו, חפציבה וגדעונה: לפני מספר שנים תושבים התחילו לשים לב לסלעים שנופלים בזמנים כאלה ואחרים אם זה בשל גשמים חזקים, רעידות אדמה, מהמדרון של הגלבוץ בעיקר בשני ישובים, חפציבה וגדעונה. פתחנו בתהליך לפני כמעט כשנה, וקראנו לכל מי שיכול להיות שותף לדאגה כזאת וגם למציאת פתרון, רט"ג שזה בתחום שמורת טבע, קק"ל, משרד הפנים, משרד השיכון, והתחלנו לגלגל תהליך שבעצם בוחנים את הסיכונים וגם את הפתרונות. לקחנו חברת תכנון, גאולוגית, שמנתחת את הסיכונים וגם נותנת הצעה של פתרונות. בחפציבה - קבלנו כבר הצעת מחיר כ- 25,000 ₪, תכנון בחפציבה, בהשתתפות שלנו יחד עם רט"ג, בהמשך נקבל הצעה לפתרון כולל, להקמת מכשול, שאמור לעצור סלעים מתדרדרים, שיכלול מספר אלמנטים שונים לעצירת סלעים, גדר, רשת, תעלה, דרך וכד', יהיה מדובר להערכתנו בלא מעט מיליוני שקלים, שבסופו של דבר נצטרך לראות איך מאגמים יחד משאבים יחד עם משרד הפנים, הקרן לשטחים פתוחים, ומקורות נוספים שבהחלט יכולים לתת את המענה. כמובן שאנחנו לא רואים את עצמנו כמועצה מממנים את זה מתקציבנו, אבל זה בהחלט חלק מאחריותנו. באזור חפציבה הסכנה היא כרגע הרבה יותר גדולה ומוחשית, באזור של גדעונה מדובר בסלעים יותר קטנים, שנופלים על הכביש, אבל גם על זה ניתן את הדעת, וכמובן נחזור ונאשר אצלכם כשזה יגיע לשלב הביצוע, אבל חשוב היה לנו שתכירו את התהליך נעשתה לנו גם פנייה של מבקר המדינה, ומאחר והם הבינו שאנחנו התחלנו את התהליך כבר לפני שנה לערך, הם ביטלו מפגש שהיה אמור להיות בנושא. משהו שהמועצה לא טפלה בו שנים ובהחלט נכנסים לעובי הקורה היום.</p>	<p>סעיף 3 לסדר היום: שונות</p>

רשמה : רונית סבג, מזכירת לשכה.

העתקים :

לנוכחים. לחסרים. חברי וועדת הנהלה וכספים. תיק ועדת הנהלה וכספים 1/17.